

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bucuroș de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Luna Iunie: Inima lui Isus.

Eram, ca de obiceiul meu și în seara Vinerii Mari pe drum. Așa-i viața misionarului alergător, cu traista'n băț, cum se zice. Ajuns la Fălticeni seara mai spicuiam printre ziare, ce mai nou! — Dau de un articol în ziarul „Opinia” „La ospățul Domnului” de arhimandritul Scriban! — Arhim. Scriban iute la pană și cam rău la gură!

Imi este cunoscut de mult ca mare dușman și mâncător de Catolici! Citesc cu atenție șirurile! Și ce să vezi! N'ai să crezi! Nici mie nu-mi venea să cred ce citeam! — În entuziasmul lui și poate răpit de spiritul adevărului peste sferile patimilor omenești autorul, notează bine, un dușman declarat și aprig al doctrinei catolice, face de astă dată o mărturisire prețioasă! Prețioasă și pentru

noi catolicii. Sa ridicat asupra patimilor omenești recunoaște superioritatea, sublimul credinței în Biserica Romei. Noi catolicii suntem așa dar sub bună umbră. Sublimul, partea cea mai înaltă și luminată din credința în Hristos cei înviați l-a atins numai Biserica Romei!

Să trăești Părinte Arhimandrite să mai scrii la fel! — Dar mărturisirea aceasta este bună și pentru necatolici, și pentru frații ortodocși!

De ce-i bună și pentru credincioșii ortodocși mărturisirea Arhimandritului Scriban? Il cunosc ei mai bine decât noi! Il cunosc cât de apucat este și gata a-i îneca pe catolici ori unde i-ar putea! — Numai că nu-i poate! Si frații ortodocși ar trebui să învețe din mărturisirea prețioasă a penei celebre a Arhimandritului că ai noștri frați, catolici și latini și alte neamuri nu pot să

fie lifte așa de spurcate cum aiurea și altă dată și de atâtea ori le poreclește aceeași pană a Arhimandritului. Nu pot catolicii fi așa de rătați în credință dacă numai la ei vezi atinsă coarda sublimă a creștinismului: numai Biserica Romei a atins această coardă, o mărturisește în momente serioase în fața celui înviați arhimandritul ortodox Scriban — pentru cine nu știe, dela Seminarul Central Ortodox din București — profesor de teologie ortodoxă la Facultatea ortodoxă din Chișinău, și repet scriitor și mare dușman al Catolicilor. Spun unii că unde are numai ocazie, împroașcă ură și venin omorător de catolici! M'am întrebat și eu și cu mine și tu cititorule te întrebi cum s'a putut întâmpla una ca asta: dușmanul declarat al doctrinei și dușmanul de moarte al Bisericii Catolice, să recunoască s'o mărturisească, și să scrie această

mărturie fraților săi ortodocși că anume numai Biserica Romei a atins punctul culminant din credința creștină! Nici o altă biserică, așadar nici cea ortodoxă n'a atins miezul credinței creștine, miezul jertfei depe cruce a Mântuitorului cum a atins-o Biserica Romei. Izvorul nesecat al iubirii de oameni; al iubirii oamenilor chiar răi a avut începutul său în inima dumnezeiască a Mântuitorului. Inima lui Isus este izvorul iubirii fără margini pentru toți! Aceasta a voit să ne arate Mântuitorul când și-a arătat inima s'a smeritei călugărițe Margareta. Ideea această despre punctul culminant al credinței creștine în Inima iubitoare a Mântuitorului s'a dezvoltat numai în Biserica Romei. Acest adevăr frumos l a recunoscut și l'a mărturisit și amicul Arhimandrit Scriban în articolul amintit mai sus. Noi, fiii Romei după credința cunoaștem de mult acest adevăr, dar ne bucurăm mult faptul, că la convingerea noastră a ajuns și un șef al condeiului neocatolic. Dacă în inimă simte ca și noi, de ce pe dinafară ar mai avea curajul să considere rătăcită Biserica Romei? — În clipe demne ca la ospățul Domnului din Vineria mare, este

în credința și sentimentele sublime ale Bisericii Romei: ce împiedică să caute apropiere de această Biserică Centrul unității în credință? Roma are inima și brațele deschise ca și Mântuitorul pentru toți cei ce caută și iubesc adevărul. Să ajutăm cu toți cei cu inima sinceră și credința sublimă în iubirea izvorâtă din lumina divină a Mântuitorului să ajutăm a reface unitatea de odinioară în credința strămoșilor, a primilor creștini. Să dispară dintre noi, dintre cei cu aceeași credință dreaptă, interesele personale, ce au adus dezbinarea, Noi n'avem interese îndosite cum au avut făurătorii dezbinării bisericești. Interesul nostru sublim și comun este: lățirea credinței celei drepte, ducerea sufletelor la adăptoarea Mântuitorului; la izvorul iubirii nesecate, la ospățul Domnului.

Biserica Romei a închinat luna lunică cinstirii și simbolului acestei iubiri: cinstirii Inimii lui Isus. Să nu uităm că voința Mântuitorului este să cinstim Inima lui ca recunoștință pentru patima și suferințele îndurate de El pentru noi.

Ultimul refugiu pentru un păcătos este inima iubitoare a Mântuitorului. Inima aceasta bate pentru toți; deosebirea de țară de rit, de rasă, de limbi nu trebuie să

despartă dela ospățul iubirii dumnezeiești. De aceea ne-a bucurat apariția Revistei lunare „Inima lui Isus“ la Aiud, la frații uniți. Ne bucură faptul că unul din conducătorii fraților ortodocși, în seninele reflexuri din Vineria mare se află alături de noi, de Biserica Romei.— Făcă Domnul ca cele ce a simțit în acele clipe senine, să le împărtășească și celorlalți confrăți în credință, să insiste se dea haină exterioară potrivită gândului și convingerii interioare în focarul iubirii Mântuitorului. Convingerea aceasta s'o răspândească la frații ortodocși îndemnându-i să se apropie cu încredere de Inima lui Isus; cum fac frații din Roma veche. Una și aceeași Inimă dumnezeiască bate pentru noi toți; toți să ne adăpăm la ea. Un singur Domn, stăpân pe toată suflarea omenească un singur botez, o singură credință; nu-i iertat ca interesele meschine omenești să despartă pe fiii lui Dumnezeu dela masa comună. Cine a semănat zănie, zănie va fi cules înaintea judecătorului suprem!

Noi să ne întrecem întru a ne apropia de ospățul iubirii comune, să stăruim a răspândi cultul Inimii lui Isus fiind asigurați prin a XI-a făgăduință a Mântuitorului că „vor fi scrise în Inima lui numele celor ce vor propovădui cultul către Inima Lui“ Prof. Dr. P. Pal

Agrul la Satu-Mare.

Inițiatorii reorganizării Agrului în parohia Satu-Mare au convocat pe ziua de 7 Iunie a. crt. pe credincioșii acestei parohii.

Puțini vor ști însă antecedentele acestei convocări. E bine pentru ca să se știe și să se procedeze la fel în toate parohiile unde încă nu s'a constituit organizația parohială — dacă mai este cazul — ori că a fost constituită însă nu activează.

Catolicul conștient de datorințele sale azi, când numai orbul nu vede cum timpurile merg din rău în și mai rău, este obligat să fie mai curajos, este obligat chiar să respingă toate ezitățile pe care lașitatea îi inspiră, pentru că adversarul lucră cu energie infuriată.

Și cum bine a spus Rev. Arhidiacon Dragoș în discursul său de deschidere, că nimerit s'a convocat credincioșii pe această Duminecă când se cetesc cuvintele Mântuitorului în Evanghelia Duminecii tuturor Sfinților: să nu vi se pară că am venit în lume să arunc pace pe pământ: (și spune încă odată și mai apăsător) n'am venit să arunc pace, ci sabie.*)

Azi este chemat fiecare creștin catolic însuși de Părintele nostru Papa Pius XI, la apostolatul laic, la vestirea datorințelor creștinești catolice, la o bună și pasnică luptă, pentru cauza lui Hristos cu următoarele cuvinte: Toți conduși și

invățați de Biserică, să se unească împreună, pentru reînvierea societății omenești în spiritul creștinesc.

(Oüadragesimo Anno 15 Maiu 1931.)

Conformându-se întocmai acestei chemări credincioșii intelectuali ai parohiilor din Satu-Mare în primul rând s'au pregătit la această acțiune catolică.

Indemnați de un Prea Cernic Părinte, nu-l vrem supăra prin amintirea numelui înțelesul strict al cuvântului, luni de zile s'au pregătit și au învățat că ce și cum este de făcut. Nu au căutat la sine însiși și la interesele proprii, ci au căutat cele ce sunt ale lui Hristos.

S'au mai consfățuit cu un alt Părinte misionar versat deja în chestiile Agrului din experiență proprie, și când se știau pregătiți, au convocat adunarea constituantă, propriaminte pentru reconstruirea organizației, pentru că formal era deja constituit Agrul în parohia Satu-Mare încă din anul 1931.

Astfel pregătiți, a trebuit să reușască reconstruirea între cadrele atât de impresionente cum s'a desfășurat în grădina bisericii latine, arhiplină cu credincioșii eșiți dela Liturgia solemnă, celebrată de Rev. canonic I. Borș delegatul Excelenței Sale Episcopul diecezan Alexandru, asistat de Arhidiaconul Aurel Dragoș, împreună cu ceilalți parohi din Satu-Mare.

De și timpul nu era tocmai favorabil, dară atât inițiatorii cât și mulțimea credincioșilor erau și vor rămâne gata pentru totdeauna a rezista ori căror furtuni și vremuri grele, încălzii și însufleții la ori ce jertfă conștienți, că Biserica lui Hris-

tos nici porțile iadului nu o vor birui, dar în astfel de vremuri furtunoase mulți vor putea să-și piardă sufletul, dacă nu vor fi cei buni și aleși în ajutorul celor slabi.

Conștiința liniștită al acelor cari și-au jertfit munca la această sublimă chemare, să le dea puterea și curajul de a continua cea ce au început atât de bine.

DIN JURUL MAGLAVITULUI. Incăierări, bătăi, excrochierii, iată ce relatează ziarele, alături de pioasele pelerinaje ale creștinilor. Sub titlul „Un sătean ucis la Buturugi”, ziarul „Capitala” din 26 Martie publică următoarea știre din Craiova:

„In comuna Maglavitu s'a întâmplat astă noapte o crimă. Sătenii Nicolae și Ion Briceag nureau o ură inverșunată consăteanului lor Florea Dumitru. Aseară, pe când Florea se afla la Buturugi, locul unde ciobanul Petrache Lupu a arătat că l-a văzut pe Dumnezeu, au apărut cei doi frați, cari au tăbărit aspra lui, lovindu-l grav cu cuțitele. Victima a încetat din viață. Criminalii au fost arestați”

— **Sfințirea Monseniorului Adolf Vorbuchner** episcop auxiliar la episcopia latină de Alba-Iulia, a avut loc Dumineca, în 7 Iunie. La actul solemn al sfințirii au participat 5000 de credincioși, dintre cari 100 preoți parohii și tot atâta preoți-capelani. Pe locuri rezervate au avut: delegatul guvernului, confesiunilor și diferitelor uniun.

Altul sfințirii a fost săvârșit de I. P. S. S. Alexandru Cisar mitropolit rom. cat. de București, Augustin Pacha episcop de Timișoara și Ștefan Fiedler episcop de Oradea—Satu-Mare.

Actul papal, despre numirea noului episcop a fost citit în limba română, latină și maghiară.

*) Sabia este Evanghelia.

Reorganizarea Agru-lui din Satu Mare

Intr'o atmosferă de pioasă elevare sufletească și după o temeinică pregătire a statului major, în ziua de 7 Iunie — Dumineca s'a reorganizat Agru din Satu-Mare. Pregătirea individuală a conducătorilor a asigurat dela început reușita acestei adunări de constituire. Sătmărenii vor dovedi că muncă temeinică nu se poate face cu graba, ci pe incetul, clădind din zi în zi puțin dar bine.

Dealtcum, cei vre-o douăzeci de intelectuali, cari au înțeles necesitatea Agru-lui, sunt o cheazășie, că Agru din Satu-Mare, în formația ei de azi, va fi o organizație activă și vie.

Adunarea de constituire a fost presidată de Reverendisimul *Ilariu Boroș* canonic, delegat episcopal, care în cuvinte calde aduce salutul și binecu-

vântarea Excelenței Sale Episcopului. Vorbește apoi Reverendisimul *Aurel Dragoș* arhidiacon, paroh și protopop în Satu-Mare, apoi *On. Ioan Berinde* preot profesor interpretează și explică statutele.

Se procedează apoi la alegerea comitetului și se aleg cu unanimitate următorii :

1. Președinte : *Dr. Ioan Pogaciaș* notar public, 2. vicepreședinți : *Dr. Andreiu Dobosi* avocat f. prefect și *Dr. Augustin Ferențiu* f. primar al numicipiului Satu-Mare. Membri în comitet : *Dr. Emil Coconet* șeful serviciului financiar al județului *Dr. Ioan Steer* medic, *Dr. Valer Marcus* procuror, *Dr. Vasile Silvășan* avocat și *A. Niccoară* director.

După terminarea alegerii noul președinte *Dr. Pogaciaș*, mulțumește tuturor celor de de față pentru felul și buna-chibzuniță manifestată cu ocazia constituirii.

Noi dorim, ca noua organizație ajutată și de rugăciunile noastre, să trăiască și rod să aducă !

Tipografia și Librăria Asociațiunii ptru Cultura Poporului Român din Maramureș

Hârtie și călimară
Toc, creion orice cerneală
Penițe, toc automat
Hârtie de pachetat
Tampoane și sugător
Hârtie în trei colori
Burete ce șterge bine
Și caiete cu foi fine
Creion *Hardmut Kohinor*
Tușuri în multe colori
Cărți frumoase de lectură
Copcii, ace, gumă bună
Chipuri sfinte și rozare
Tipărituri parohiale.
Toate se găesc aici
Veniți dar voi, mari și mici.

Calendar săptămânal.

14 — 20 Iunie 1936.

14. Dumineca II-a d. Rusalii

Ap. Rom. 2. 10, Evg. Mat. 4. 18

Pr. Elizeu 840 a cr.

15. Luni Prof. Amos

16. Marți P. Tihon

17. Mercuri M. Manuil și soții

18. Joi M. Leontie

19. Vineri ap. Iuda

20. Sâmbătă M. Metodin † 312

Năcez și strămtorare peste tot sufletul omului făcător de rău al Jidovului mai întâiu, apoi al Grecului.

Mărire și cinste și pace tot celui celui ce face binele, Jidovului întâiu, apoi Grecului.

Căci nu este primire de fețe la Dumnezeu.

Căți fără de lege au greșit fără de lege vor și peri și căți în lege au greșit, prin lege se vor judeca.

Căci nu cei ce au auzit legea sunt drepti la Dumnezeu, ci cei ce fac legea se vor îndrepta.

Căci decă păgânii cei ce nu au lege din fire fac ale legii neavând ei lege singuri își sunt lege.

Și atâtă fapta legii scrisă întru inimile sale mărturisindu-le lor și cugetelor lor între sine pârându-se sau apărându-se.

În ziua, când va judeca Dumnezeu cele ascunse ale oamenilor după bunăvestirea mea prin Isus Hristos. Sf. Ap. Pavel către Romani 2, 9—16.